

NIEWŚCIEKŁY (2) *part praet act*

Oba e jasne (tak też w wściekły).

sg m N niewściekły (1). ◇ G niewściekłego (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Taki, który nie jest chory na wściekliznę (2) :

*W przeciwstawieniu: »wściekły ... niewściekły« (2): Pła wściekłego vkąfzenié/ 1. 151. a. aż do 156. támże y nie wściekłego. *SienLek* S[ss]4v, 151v *marg*.*

*Wyrażenie: »pies niewściekły« (2): Znak iefli pies wściekły álbo niewściekły viadł. *SienLek* 151v *marg*, S[ss]4v.*

Cf **WŚCIEKŁY**

MF